

Պարույր Սևակ

Հագուստով ծնվածը

Գործըս թողած՝
Ես քեզ համար
Նոր հագուստներ եմ հորինում,
Որովհետև ես չգիտեմ,
Թե դու ի՞նչ ես հագնում հիմա:
Եվ գարունը՝
Այս նոր ու հին
Ճարպիկ-ճարտար ջուլհակուհին,
Ի՛նչ պատվերով ու քե՛զ համար
Ճորտուհու պես
Անձեռագործ կերպասներ է ձեռագործում
Ու դիպակներ զանազան ու զարմանազան,
Եվ թվում է, թե ընկել եմ
Ինչ-որ աշխարհի խորհրդավոր ու բազմաբույր,
Ինչպես... ինչպես դեղատունը:
Եվ թվում է,
Թե քեզ համար շոր ընտրելը
Հեշտ է այնքա՛ն,
Որքան լեցուն դեղատնից
Սովորական դեղ խնդրելը,
Հե՛շտ ու դյուրին՝

Իր սեփական ազգանունը ասելու չափ:
Բայց... քիչ հետո հասկանում եմ,
Որ դա հեշտ է,
Ինչպես մարդու երկու աչքում
Միանգամից ու նույն պահին նայելն է հեշտ:
Փորձե՞լ ես դու:
Հապա փորձի՛ր...
Ու հիմա քեզ հազցընելու գործըս թողած՝
Մտածում եմ,
Որ կան կանայք
Եվ աղջիկներ կան աշխարհում ,
Որոնց մարմինն ասես ճշում ու հայցում է
Իրեն փրկել հանդերձանքի կաշկանդումից.
Թեպետ միշտ էլ հագա՛ծ-կապա՛ծ՝
Մե՛րկ են քայլում նրանք կարծես:
Իսկ դո՛ւ...
Ուրի՛շ, ուրի՛շ ես դու:
Դու ծնվել ես
Կարծես այդպե՛ս՝ հենց հագուստո՛վ...
Քո սեփական ստվերն անգամ
Քեզ փաթաթվում-ծածկում է քեզ՝
Խորհրդապաշտ թիկնոցի պես...
Ո՛չ մի կոպիտ միտք ու տենչանք
Քեզ չի հասնում,
Իսկ հասնելիս՝
Քեզ դիպչելով ընկրկում է
Ու վնասում
Հենց այդ մտքի կամ տենչանքի տիրոջն իրե՛ն,
Իրե՛ն գցում իր իսկ աչքից...
Ուրի՛շ ես դու:

Քույեսաներին սիրում եմ լուկ,

Միա՛յն սիրում:

Քույեսաների անունն ի՛նչ էլ դրած լինեն՝

Իմայեսաները միշտ կոչում եմ նրանց... Մարիամ:

24.II.1964թ.

Դիլիշան